

Arbejdsclasse, som har sit Erhverv af dem, kan faae særdeles Overvægt, og at altsaa den besiddelsesløse Classe, som i grunden ikke selv kan gjøre noget synderligt Brug af sine Retigheder, deels, fordi den ikke har stor Interesse i communale Sager, og deels, fordi den ikke har Tid at besætte sig dermed, bliver behersket af den mere formuende Classe. Nogle af de stilsede Endringsforslag gaae ud paa, at man skulde forandre Principet om den høiere Beskatning, og ville derimod have, at man skulde lægge Vægt paa den større Eiendomsbesiddelse. Dette kan jeg ikke andet end bifalde i Principet, og jeg finder i Særdeleshed, at det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 5, Littr. b, i denne Henseende er antageligt; det vilde idetmindste være et temmelig betydeligt Correctiv i den foreslaaede almindelige Valgret. Det er i mine Tanker hensigtsmæssigere end de Forslag, som ere stillede af en anden æret Folkethingsmand, fordi det er mindre forviklet, og det kommer ikke i en saadan Strid med den temmelig udbredte Følelse, hvori jeg virkelig troer, at det Forslag vilde komme, som er stillet af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3de Valgfreds (Rosenørn). Det er ogsaa af den Grund rigtigere, at han ikke blot nævner en vis Hartkornsbestidelse, men ogsaa dem, som ellers efter Anordningen af 13de August 1841 ere valgberettigede til Sogneforstanderskaberne, hvilket ogsaa indbefatter dem, der paa Grund af Eiendomsret over visse Bygninger eller som Jorpagtere have Adgang dertil, hvilket derimod den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3de Valgfreds ikke har taget Hensyn til. Hvad jeg ogsaa maa finde meget betænkeligt ved dennes Forslag, det er det, som ogsaa er udviklet af andre ærede Talere, at det har noget Støvende for den herskende Forestilling, at der skulde være enkelte Personer, som have en meget større Stemmeret end Andre, at det skulde gaae efter en vis arithmetisk Proportion, hvilken denne dog just heller ikke ganske har fastholdt; det har dog en altfor stor Lighed med den Stemmeret, som finder Sted i Actieselskaber. Men jeg troer iøvrigt ogsaa, at der i flere af Enkeltighederne er Noget, som ikke fortjener Bifald. Hertil regnes i Særdeleshed det, at Eiendomsmande skulle have den

dobbelte Stemmeret mod Fæstterne. Heraf følger, at Ciere af de større Gaarde ikke blot skulde have det Antal af Tillægsstemmer til den almindelige Stemme, der følger af Hartkornet, men at og det med Hensyn dertil ansatte Tal skal fordobles. Jeg troer ikke, at der er nogen Grund herfor, men Anordningen af 13de August 1841, som sætter Fæsttere og Ciere i den omhandlede Henseende ganske ved Siden af hinanden, forekommer mig at være velgrundet. Det er egentlig det præsumtive Bidrag til Communebyrderne, der skal begrunde Adgangen til at tage Deel i de communale Anliggender, og da Fæstterne i Almindelighed svare de samme Afgifter, navnlig til Fattigvæsenet, som den ærede Forslagsstiller vilde have skulde være Grundlaget, saa sees det ikke, hvorfor de skulde have en mindre Berettigelse i Communen end Cierne. Proportionen vil ogsaa blive besynderlig. Man lægge til Exempel Mærke til hvad Stemmeret 2—8 Tønder Hartkorn give, derefter vil en Fæster paa 8 Tønder kun faae to Tillægsstemmer til den, som Alle og Enhver har, men, er han Cier endog blot af 2 Tønder, har han 4 Tillægsstemmer; altsaa en Fæster paa 8 Tønder faaer kun 3 Stemmer, en Cier paa 2 Tønder derimod 5, men dette forekommer mig ikke at være paa nogen Maade antageligt. Uagtet jeg altsaa troer, at der i Principet kan være Adskilligt, som taler for den ærede Folkethingsmands Forslag, saa troer jeg dog, at det i Maaden, hvorpaa det er gennemført, ikke fortjener Bifald.

Tsberning: Jeg skal med stor Glæde anerkjende den Velville, hvormed den ærede Minister har udtalt sin Modstand imod Loven; men jeg skal ogsaa tillade mig at henlede den ærede Nigsdags Dmærksomhed paa, at hans Modstand, saaledes som jeg sidst udtalte, at jeg ventede det, ikke gif ud paa Enkeltighederne i denne Lov, men gif ud paa dens hele Grundvæsen. Saavidt jeg nemlig forstod den ærede Indenrigsminister, saa søgte han, uagtet han vel erkjendte, at det neppe vilde finde Anklang her, at forsvare et Grundlag for den hele Communeanordning, hvorved et større Hartkorn, 32 Tønder, eller om det skulde være 16 Tønder, fort sagt, et større Hartkorn gav en